

Un compromís ètic inajornable

**La llei de la Memòria
Democràtica**

Han transcorregut gairebé cinc anys des que el Congrés dels Diputats va condemnar el cop militar que, l'any 1936, va determinar la guerra civil i la posterior implantació de la Dictadura.

Han passat tres anys des que el Govern central va decidir estudiar "la situació dels que, com a conseqüència del seu compromís democràtic, van patir actuacions repressives durant la guerra civil i el franquisme i fins la restauració de les llibertats democràtiques".

Ha transcorregut un altre any des que el Govern central va presentar el Projecte de Llei del que ja no s'anomena, com s'havia fet, "per a la recuperació de la memòria històrica".

El Projecte, manifestament insuficient, continua sense tramitar-se quan està a punt d'esgotar-se la legislatura.

El nostre Estat social i democràtic de Dret, la societat democràtica, les associacions cíviques i, sobre tot, les víctimes "que van patir la repressió de la dictadura franquista" ja no poden esperar més.

El Govern i els Grups parlamentaris han de saber que si durant els propers mesos el Projecte, abastament reformat, no s'aprova, no hauran volgut, com diu el Preàmbul, "tancar les ferides encara obertes entre els espanyols".

L'aprovació de la Llei és la condició per superar definitivament situacions discriminatòries que encara pateixen el que "havent-se esforçat per aconseguir un règim democràtic" van ser injustament perseguits i sancionats, fins i tot, fins a perdre la vida.

El Govern i les forces polítiques saben que no seran reparats i rehabilitats fins que no s'adoptin les "mesures legals" anunciades l'any 2004. Fins aleshores, no podran ser considerats ciutadans de ple dret.

Per tot això, reclamen del Govern i de tots els Grups parlamentaris la tramitació i aprovació de la Llei sempre que s'ajusti a les següents exigències mínimes:

1. Coincidint amb els acords adoptats pel Consell d'Europa i la posició majoritària del Parlament Europeu, la condemna formal de la dictadura franquista, com a règim imposat per la força de les armes contra la voluntat popular, caracteritzat per la sistemàtica i generalitzada violació dels drets humans.

2. Declarar pública i solemnement que tot l'aparell repressiu del franquisme –Consells de Guerra i Tribunals especials- i la seva actuació, per motius ideològics o polítics, va estar viciada de soca-rel per la seva il·legitimitat d'origen i per la manca de totes les garanties i drets propis d'un judici just, il·legitimitat i il·legalitat extensible a totes les seves resolucions i sentències.
3. La declaració anterior, sens perjudici de les accions judicials individuals, ha de fonamentar que el Ministeri de Justícia i el Fiscal General de l'Estat, d'acord amb l'ordenament vigent, impulsin i plantegin davant el Tribunal Suprem els recursos pertinents per obtenir la declaració de nul·litat de ple dret de les esmentades sentències.
4. Que el Govern i les Administracions Públiques assumeixin activament com a polítiques públiques la preservació de la Memòria Democràtica, especialment la localització dels represaliats desapareguts, la conservació, ordenació i accessibilitat dels arxius històrics i la desaparició de la simbologia franquista de les vies i edificis públics.

Ja no hi pot haver més dilacions. Només el compliment d'aquestes mínimes exigències serà el signa que el Govern i els partits amb representació parlamentària tenen una autèntica voluntat de respondre als compromisos contrets i reparar el deute històric de la democràcia amb els que amb més esforç i amb més sacrifici van contribuir a restaurar-la.